

Μια φορά κι έναν καιρό...

2. Λενίτσα

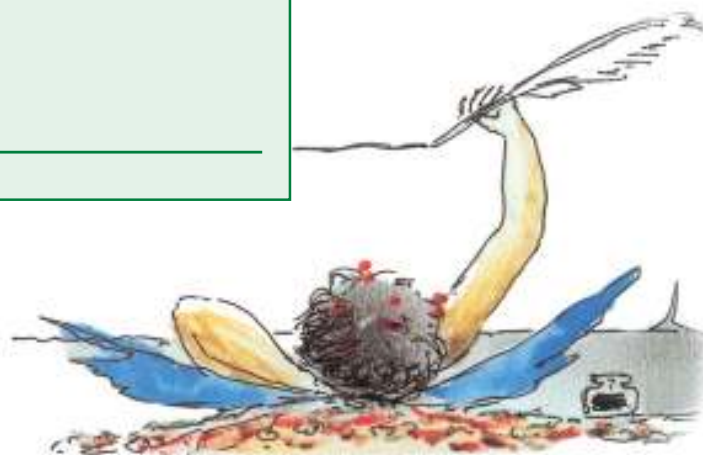
Τάξη Γ΄

Βιβλίο 2β

Όνομα: _____

Επώνυμο: _____

Τάξη: _____

Οι κόρες του Ξανθού Γεωργού

Σήμερα τα παιδιά δεν έχουν σχολείο. Είναι στην πλατεία του χωριού και παίζουν. Ο Ομέρ διαβάζει στον παππού τον Γιάννη την εφημερίδα.

- Γιατί δεν ξέρεις γράμματα, παππού Γιάννη; ρωτάει η Ντενίζ.
- Γιατί τα παλιά χρόνια, όταν ήμουν εγώ παιδί, το χωριό μας δεν είχε σχολείο. Στην αυλή του σχολείου σας ήταν τότε οι στάνες των αρνιών. Πολύ λίγοι ήξεραν γράμματα.

Αλλά, τα πολύ πολύ παλιά χρόνια, σε όλο το χωριό ήξεραν γράμματα μόνο δύο κορίτσια. Οι κόρες του Ξανθού Γεωργού. Ζωγραφίστε τες με τη φαντασία σας.

Αυτές οι δύο έχουν ένα δαχτυλίδι. Όταν το φοράει η μεγάλη κόρη, πλέκει τις κάλτσες της μικρής κόρης χωρίς βελόνες. Όταν το φοράει η μικρή κόρη, κεντάει το μαντίλι της μεγάλης χωρίς κλωστή. Οι δύο αδερφές τραγουδάνε στη χορωδία των πουλιών και χορεύουν με τις σκιές, γιατί η μάνα τους ήταν νεραίδα.

- Πες μας, παππού!
- Είναι μεγάλη ιστορία. Ακούστε την από την αρχή μέχρι το τέλος.

ο γιατρός του γιατρού	το χωριό του χωριού	το παιδί του παιδιού
οι γιατροί των γιατρών	τα χωριά των χωριών	τα παιδιά των παιδιών

1. Μπορείς να με βοηθήσεις; Συμπλήρωσε τα κενά.

1. Το σπίτι του γιατρού (ο γιατρός) είναι κοντά στο καφενείο.
2. Το καφενείο _____ (το χωριό) είναι κλειστό το βράδυ.
3. Η αυλή _____ (το σχολείο) είναι μεγάλη.
4. Η γυναίκα _____ (ο θείος Γιώργος) είναι δασκάλα.
5. Τα αυγά αυτού _____ (το πουλί) είναι άσπρα με καφέ βούλες.
6. Η φωλιά _____ (ο πελαργός) είναι πάνω στο δέντρο.

ο άσπρος σκύλος του άσπρου σκύλου	η άσπρη αγελάδα της άσπρης αγελάδας	το άσπρο πουλί του άσπρου πουλιού
οι άσπροι σκύλοι των άσπρων σκύλων	οι άσπρες αγελάδες των άσπρων αγελάδων	τα άσπρα πουλιά των άσπρων πουλιών

2. Στο χωριό μας χτες ήρθαν τα ποντίκια. Πείναγαν πολύ και...

1. ...έφαγαν το σουτζούκι του χοντρού χασάπη
(ο χοντρός χασάπης), αλλά δεν έφαγαν το σάντουιτς
_____ (ο ψηλός χτίστης).
2. ...έφαγαν το τυρί _____ (ο μελαχρινός βοσκός),
αλλά δεν έφαγαν το κρέας _____
(ο πλούσιος καπνέμπορος).
3. ...έφαγαν τα αυγά _____ (η μαύρη κότα), αλλά
δεν έφαγαν τα αυγά _____ (η άσπρη πάπια).
4. ...έφαγαν το ξύλο _____ (η κίτρινη πόρτα),
αλλά δεν έφαγαν τα παντζούρια _____
(το κόκκινο σπίτι).
5. ...έφαγαν το φόρεμα _____ (η μεγάλη
αδερφή), αλλά δεν έφαγαν το μαντίλι _____
(η μικρή αδερφή).
6. ...έφαγαν τα λουκάνικα _____ (η θεία
Αγγελική), αλλά δεν έφαγαν τις μπριζόλες _____
(ο θείος Γιώργος).

Ο Ξανθός Γεωργός και τα πονηρά ποντίκια

– Ο Ξανθός Γεωργός δεν ήταν πλούσιος. Ήταν φτωχός. Το σπίτι του ήταν πάρα πολύ μικρό. Κλείστε τα μάτια σας, παιδιά. Κλείστε τα και φανταστείτε το μικρό σπίτι του Ξανθού Γεωργού. Στο πάτωμα υπάρχει μια παλιά κουρελού με πολλές τρύπες.

– Από όλες τις τρύπες της κουρελούς βγαίνουν πράσινα χόρτα και κόκκινες παπαρούνες, λέει ο Αχμέτ.

– Αλλά γιατί είναι φτωχός ο Ξανθός Γεωργός; ρωτάνε τα παιδιά. Χωράφι δεν έχει;

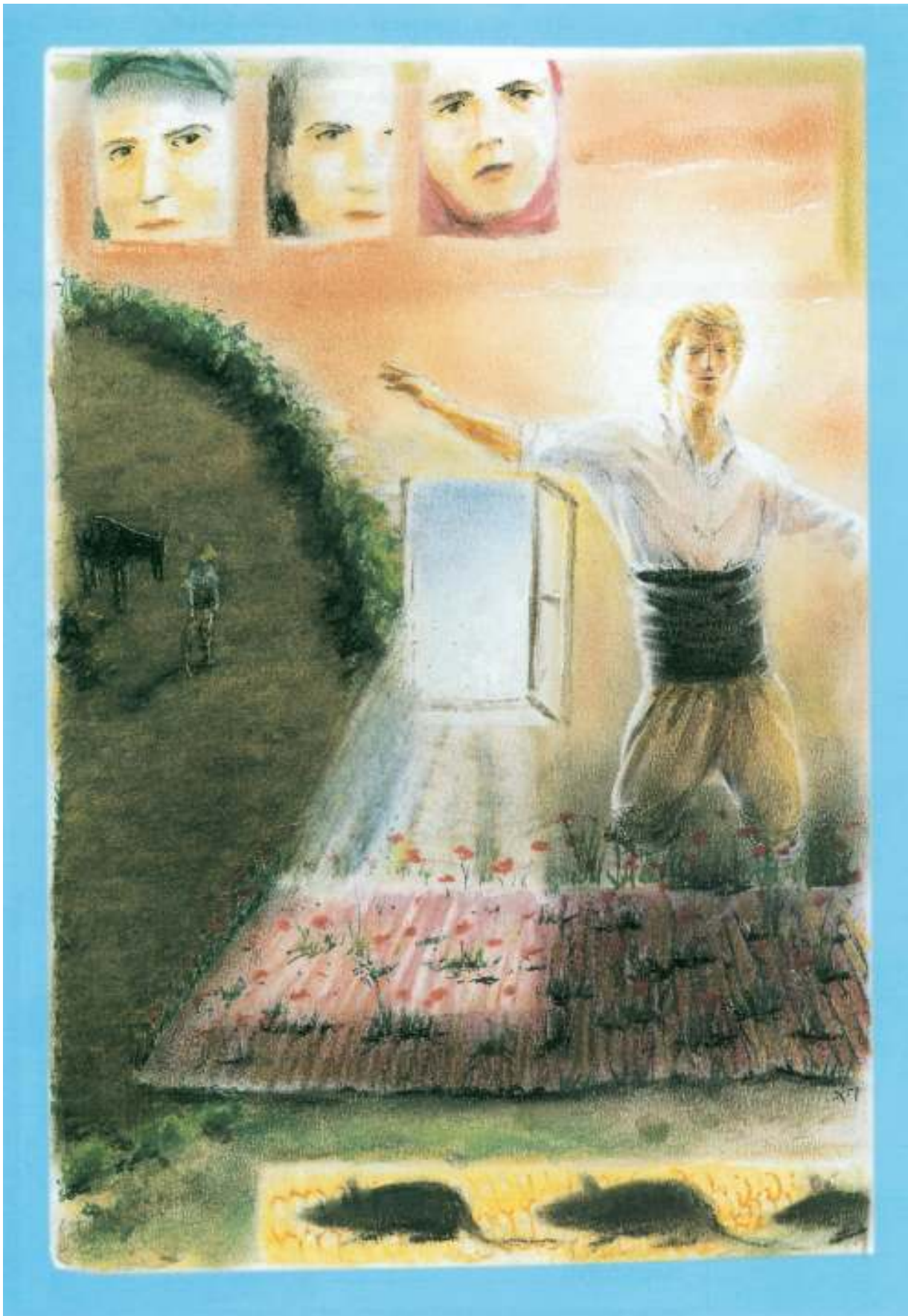
– Βέβαια έχει. Έχει ένα μεγάλο στρογγυλό χωράφι.

– Τότε, γιατί είναι φτωχός; Μήπως δε σπέρνει το χωράφι του;

– Μήπως είναι τεμπέλης;

– Όχι, παιδιά. Ο Ξανθός Γεωργός δεν είναι τεμπέλης. Κάθε χρόνο σπέρνει το χωράφι του. Και κάθε χρόνο τρώνε το καλαμπόκι τα ποντίκια. Το τρώνε πάντα όλο τα πονηρά ζώα. Έτσι, ο Γεωργός δεν έχει ποτέ καλαμπόκι να πουλήσει. Να γιατί είναι φτωχός. Προσέξτε όμως! Ο φτωχός Ξανθός Γεωργός είναι καλός και ωραίος. Όταν χορεύει τον χορό των σπαθιών, είναι ωραίος σαν ήλιος.

Πολλά ωραία, πλούσια και καλά κορίτσια θέλουν να τον παντρευτούν. Θέλει να τον παντρευτεί η ωραία κόρη του πλούσιου καπνέμπορου. Αλλά αυτός δε θέλει. Θέλει να τον παντρευτεί η πλούσια ανιψιά της ωραίας μπακάλισσας. Αυτός δε θέλει. Αυτός θέλει να παντρευτεί νεράιδα.

η αλεπού	Η αλεπού κυνηγάει την κότα.
της αλεπούς	Η ουρά της αλεπούς είναι φουντωτή.
την αλεπού	Ο σκύλος κυνηγάει την αλεπού . Τα αλεπουδάκια παίζουν με την αλεπού .
	Η αλεπού κοιμάται τη μέρα και κυνηγάει τη νύχτα.

1. Ο Ξανθός Γεωργός αγαπάει τη νεράιδα.

Ο καφετζής _____

Η μανάβισσα _____

Η δασκάλα _____

Ο Γιαβάς _____

Ο γάτος _____

Η ποντικίνα _____

2. Μπορείς να με βοηθήσεις; Συμπλήρωσε τα κενά.

Ο Ξανθός Γεωργός βγαίνει από _____ (το σπίτι) του και πάει να συναντήσει _____ (οι φίλοι) του. Πηγαίνει στο καφενείο _____ (το χωριό). Πρώτα, ο Ξανθός Γεωργός μιλάει με _____ (ο καφετζής). Του λέει για _____ (οι ποντικοί) που έφαγαν το καλαμπόκι του. Μετά, ο Ξανθός Γεωργός κάθεται μαζί με _____ (οι φίλοι) του. Κάθονται όλοι μαζί σε ένα τραπέζι δίπλα από _____ (η σόμπα). Ο Ξανθός Γεωργός φωνάζει _____ (ο γιος του καφετζή) και παραγγέλνει _____ (ένας καφές) και _____ (ένα λουκούμι). Μιλάει με _____ (οι φίλοι) του και πίνει _____ (ο καφές) του.

Αυτή η αλεπού είναι μεγάλη και σοφή.
Η μεγάλη σοφή αλεπού παίζει με τη μικρή αλεπού.

ο άσπρος σκύλος του άσπρου σκύλου τον άσπρο σκύλο	η άσπρη αγελάδα της άσπρης αγελάδας την άσπρη αγελάδα	το άσπρο πουλί του άσπρου πουλιού το άσπρο πουλί
οι άσπροι σκύλοι των άσπρων σκύλων τους άσπρους σκύλους	οι άσπρες αγελάδες των άσπρων αγελάδων τις άσπρες αγελάδες	τα άσπρα πουλιά των άσπρων πουλιών τα άσπρα πουλιά

3. Πώς είναι ο καπνέμπορος; Πώς είναι η κόρη του καπνέμπορου; Διάλεξε ένα από τα πρόσωπα του παραμυθιού, ζωγράφισέ το και γράψε για αυτό.

Η Λενίτσα

– Είναι νύχτα με φεγγάρι, λέει ο παππούς ο Γιάννης. Ο Ξανθός Γεωργός γυρίζει με το μουλάρι από το στρογγυλό χωράφι.

Και να! Έξω από το χωριό, εκεί κοντά στον σκουπιδότοπο, βλέπει ξαφνικά τρεις νεράιδες. Οι τρεις νεράιδες χορεύουν με τα νυχτικά τους γύρω από το παλιό πηγάδι. Τρία μαντίλια στεγνώνουν σε ένα αόρατο σκοινί. Τρέχει ο Ξανθός Γεωργός και αρπάζει το μαντίλι το κόκκινο.

«Δώσε μου το μαντίλι μου!» του λέει η τρίτη νεράιδα. «Όχι, δε σου το δίνω!» της απαντάει αυτός. «Θέλω να σε παντρευτώ. Εσύ θέλεις να με παντρευτείς;»

«Θέλω».

«Και πώς σε λένε;»

«Με λένε Λενίτσα».

«Ελα μαζί μου στο χωριό, Λενίτσα».

Έρθε η Λενίτσα μαζί του στο χωριό μας. Πούλησε αυτός το μουλάρι του, της αγόρασε δαχτυλίδι και παντρεύτηκαν.

**Ο Ξανθός Γεωργός πούλησε το μουλάρι.
Το πούλησε για 100 γρόσια.**

με	μας
σε	σας
τον / τη(ν) / το	τους / τις / τα

**1. Όλοι στο χωριό ετοιμάζονται για τον γάμο του Ξανθού Γεωργού και της Λενίτσας.
Μπορείς να με βοηθήσεις να θρω τι κάνουν;**

Η γυναίκα του καφετζή φτιάχνει μπακλαβά. **Τον** κόβει σε μικρά κομμάτια και ____ βάζει σε μια μεγάλη πιατέλα.

Ο καφετζής γυαλίζει καλά τα παπούτσια του και ____ φοράει. Παίρνει τον καλό του σκούφο, ____ ξεσκονίζει και ____ βάζει στο κεφάλι του.

Η μανάβισσα ετοιμάζει μια μεγάλη τυρόπιτα. ____ βάζει στον φούρνο και ____ ψήνει.

Η μπακάλισσα βγάζει από το μπαούλο της την καλή της ποδιά, ____ σιδερώνει και ____ φοράει.

Ο μπακάλης τηγανίζει κεφτέδες. ____ τηγανίζει σε ένα μεγάλο τηγάνι στο τζάκι. Η γάτα βλέπει τους κεφτέδες και γλείφει τα μουστάκια της, αλλά ο καφετζής δεν ____ αφήνει να πλησιάσει. Ανοίγει την πόρτα και ____ βγάζει έξω.

Ο καπνέμπορος παίρνει ένα μεγάλο κομμάτι παστοурμά και ____ τυλίγει σε ένα λαδόχαρτο. Είναι το δώρο του για τον γάμο.

Ο καφετζής φτιάχνει τηγανίτες. ____ βάζει σε μια πιατέλα και ____ σκεπάζει με μια πετσέτα.

Ο Ξανθός Γεωργός καθαρίζει το σπίτι του και ____ στολίζει για τον γάμο. Μετά παίρνει το δαχτυλίδι του γάμου και ____ βάζει στην τσέπη του.

Η Λενίτσα λούζει τα μαλλιά της, ____ χτενίζει και ____ στεγνώνει. Ύστερα φοράει ένα μακρύ άσπρο φόρεμα και ____ στολίζει με λουλούδια. Παίρνει το τενεκεδένιο βραχιόλι της και ____ φοράει.

**2. Να και το τραπέζι του γάμου. Μπορείς να το περιγράψεις;
Μπορείς να χρησιμοποιήσεις μερικές από τις φράσεις:
μέσα σε, έξω από, πάνω σε, κάτω από, γύρω από, δίπλα σε, πίσω από, μπροστά από.**

Το τραπέζι

Οι καρέκλες

Η γάτα

Οι λάμπες

Τα πιάτα

Το καλάθι

Το καζάνι

Τα χρόνια της Λενίτσας

– Τρία ευτυχισμένα χρόνια πέρασαν, λέει ο παππούς ο Γιάννης. Τα τρία εκείνα χρόνια ήταν τα χρόνια του καλαμποκιού.

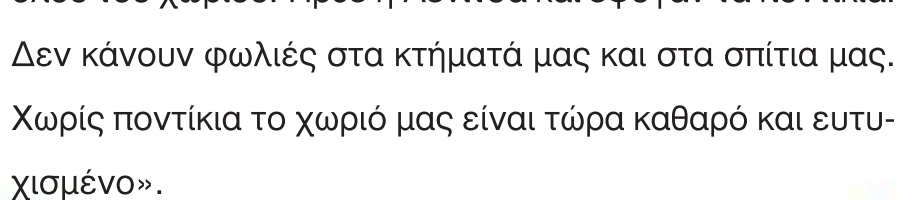
– Γιατί, παππού Γιάννη;

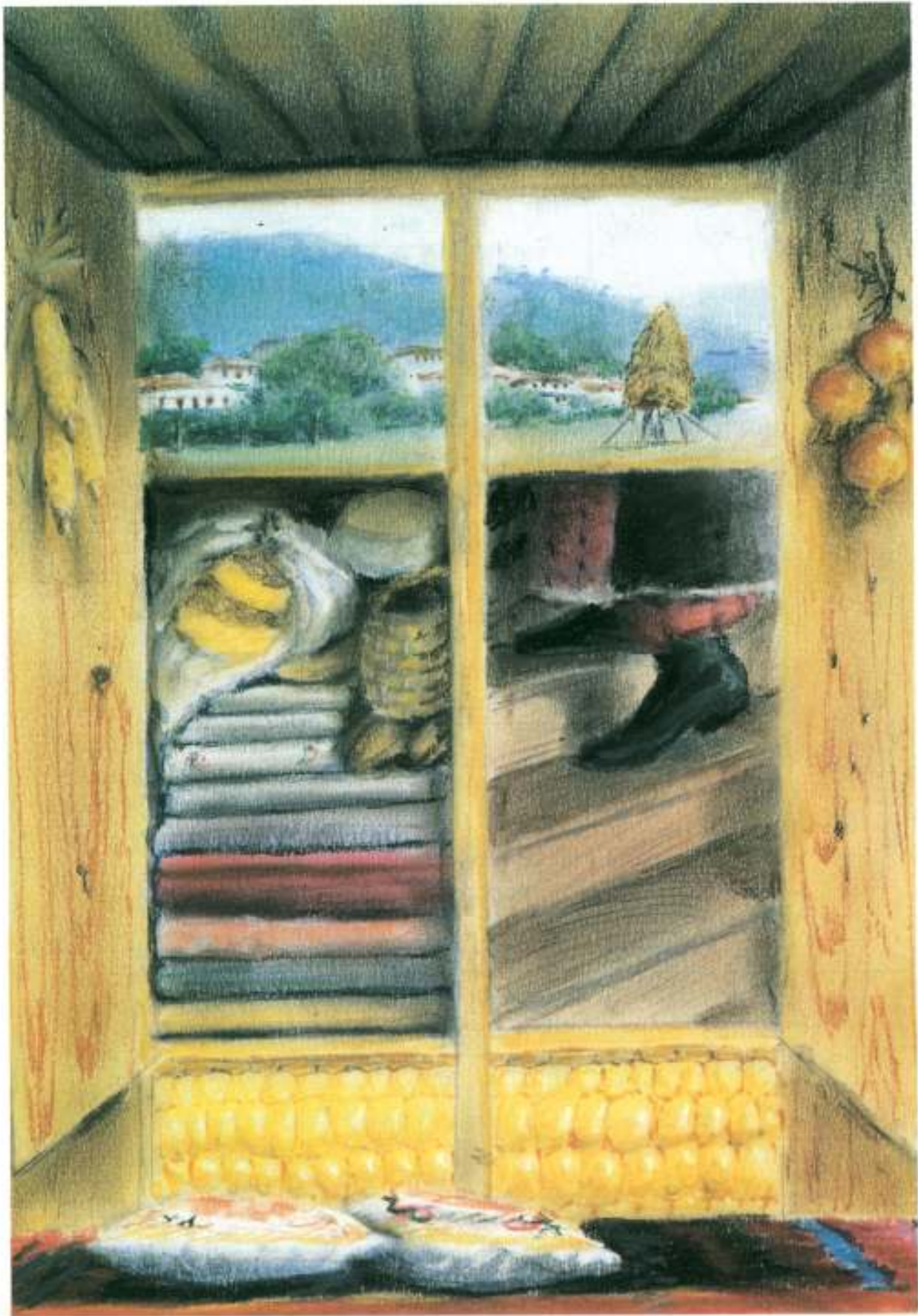
– Γιατί τότε το καλαμπόκι ήταν πολύ, ήταν γλυκό, ήταν κίτρινο σαν σαφράνι και χοντρό σαν ρεβίθι. Τώρα ο Ξανθός Γεωργός δεν είναι φτωχός. Το μικρό του σπίτι είναι τώρα μεγάλο. Τώρα πάνω στο ξύλινο πάτωμα υπάρχουν μάλλινα χαλιά. Πάνω στα μάλλινα χαλιά υπάρχει ένα χρωματιστό πάπλωμα και δύο μαξιλάρια. Το ντουλάπι του Ξανθού Γεωργού δεν είναι τώρα άδειο αλλά γεμάτο.

– Τι έχει μέσα, παππού;

– Έχει ψωμί, σεντόνια, πετσέτες, τυρί, γάλα. Έχει παπούτσια από δέρμα και ρούχα με κεντήματα. Τα βήματα της Λενίτσας στη σκάλα είναι σαν μουσική.

Όλοι και όλες αγαπάνε τη Λενίτσα, λέει ο παππούς ο Γιάννης. Όλες και όλοι λένε στον Ξανθό Γεωργό: «Η γυναίκα σου είναι το γούρι σου. Αλλά είναι και το γούρι όλου του χωριού. Ήρθε η Λενίτσα και έφυγαν τα ποντίκια. Δεν κάνουν φωλιές στα κτήματά μας και στα σπίτια μας. Χωρίς ποντίκια το χωριό μας είναι τώρα καθαρό και ευτυχισμένο».

το χρώμα του χρώματος το χρώμα	το πάπλωμα του παπλώματος το πάπλωμα
τα χρώματα των χρωμάτων τα χρώματα	τα παπλώματα των παπλωμάτων τα παπλώματα

1. Μπορείς να με βοηθήσεις;

Βάλε σωστά τις λέξεις πάπλωμα, χρώμα.

Ο Ξανθός Γεωργός έχει ένα ωραίο _____ με πολλά _____ . Το _____ έχει πάνω μια ζωγραφιά. Είναι ο ήλιος, το φεγγάρι και τα αστέρια.

– Από πού πήρες αυτό το ωραίο _____ ; ρωτάνε τον Ξανθό Γεωργό οι φίλοι του.

– Το πήρα από ένα μαγαζί που πουλάει _____ . Έχει πολλά _____ , με πολύ ωραία _____ .

Η Λενίτσα είναι όμορφη **σαν ήλιος**.
Η Λενίτσα είναι όμορφη **σαν τον ήλιο**.

2. Μπορείς να με βοηθήσεις; Συμπλήρωσε τις παρακάτω προτάσεις.

1. Το καλαμπόκι είναι γλυκό σαν _____ .
2. Το πάπλωμα του Ξανθού Γεωργού είναι γαλάζιο σαν _____ .
3. Το άλογο του Ξανθού Γεωργού είναι άσπρο σαν _____ .
4. Ο καπνέμπορος είναι πονηρός σαν _____ .
5. Ο χασάπης είναι _____ σαν την ντομάτα.
6. Η μανάβισσα είναι _____ σαν χελώνα.

το μαγαζί	το μαγαζί μου
το δώρο	το δώρο μου
το πάπλωμα	το πάπλωμά μου

3. Μπορείς να με βοηθήσεις να βάλω τους τόνους;

Ο Ξανθος Γεωργος και η Λενιτσα γυρνανε απο το χωραφι τους με το αλογο τους. Αφηνουν το αλογο εξω και μπαινουν στο σπιτι.

Τρωνε μαζι και μετα πανε για υπνο. Ο Ξανθος Γεωργος θελει ενα παπλωμα, γιατι κανει κρυο.

– Φερε το παπλωμα μας, Λενιτσα, λεει. Κρυωνω!

4.

Ο ΞΑΝΘΟΣ ΓΕΩΡΓΟΣ ΜΙΛΑΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΚΑΦΕΤΖΗ, ΑΜΑ ΕΓΩ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ. ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΞΑΝΑΤΡΑΨΕΙΣ ΣΩΣΤΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟ ΚΑΙ ΝΑ ΒΑΛΕΙΣ ΤΙΣ ΠΑΥΛΕΣ (-);

Τι θέλεις να σου φέρω; Θέλω έναν καφέ κι ένα λουκούμι. Πώς πίνεις τον καφέ σου; Με δυο κουταλιές ζάχαρη. Και τι λουκούμι θέλεις; Ένα ραχάτ λουκούμ. Εντάξει. Πάω να τα φέρω.

Η Μεγάλη Μάνα

– Παππού Γιάννη, ρωτάει ο Νικόλας, ήταν όμορφη η Λενίτσα;
– Βέβαια ήταν. Και η μπακάλισσα ήταν όμορφη. Αλλά η Λενίτσα ήταν πιο όμορφη από την μπακάλισσα. Το χρυσάφι είναι χρυσό. Αλλά τα μάτια της Λενίτσας ήταν πιο χρυσά από το χρυσάφι. Και είχε άσπρα χέρια, κάτασπρα. Πιο άσπρα από τις γαρδένιες, από το χιόνι και από τη φέτα.

Ναι! Ήταν πολύ όμορφη η Λενίτσα. Αλλά το ένα της πόδι ήταν πόδι αλεπούς. Γι' αυτό φορούσε πάντα μπότες. Κάθε μέρα έκανε τις δουλειές της, σαν όλες τις άλλες γυναίκες του χωριού. Αλλά η Μεγάλη Μάνα κατάλαβε ότι η Λενίτσα ήταν νεράιδα.

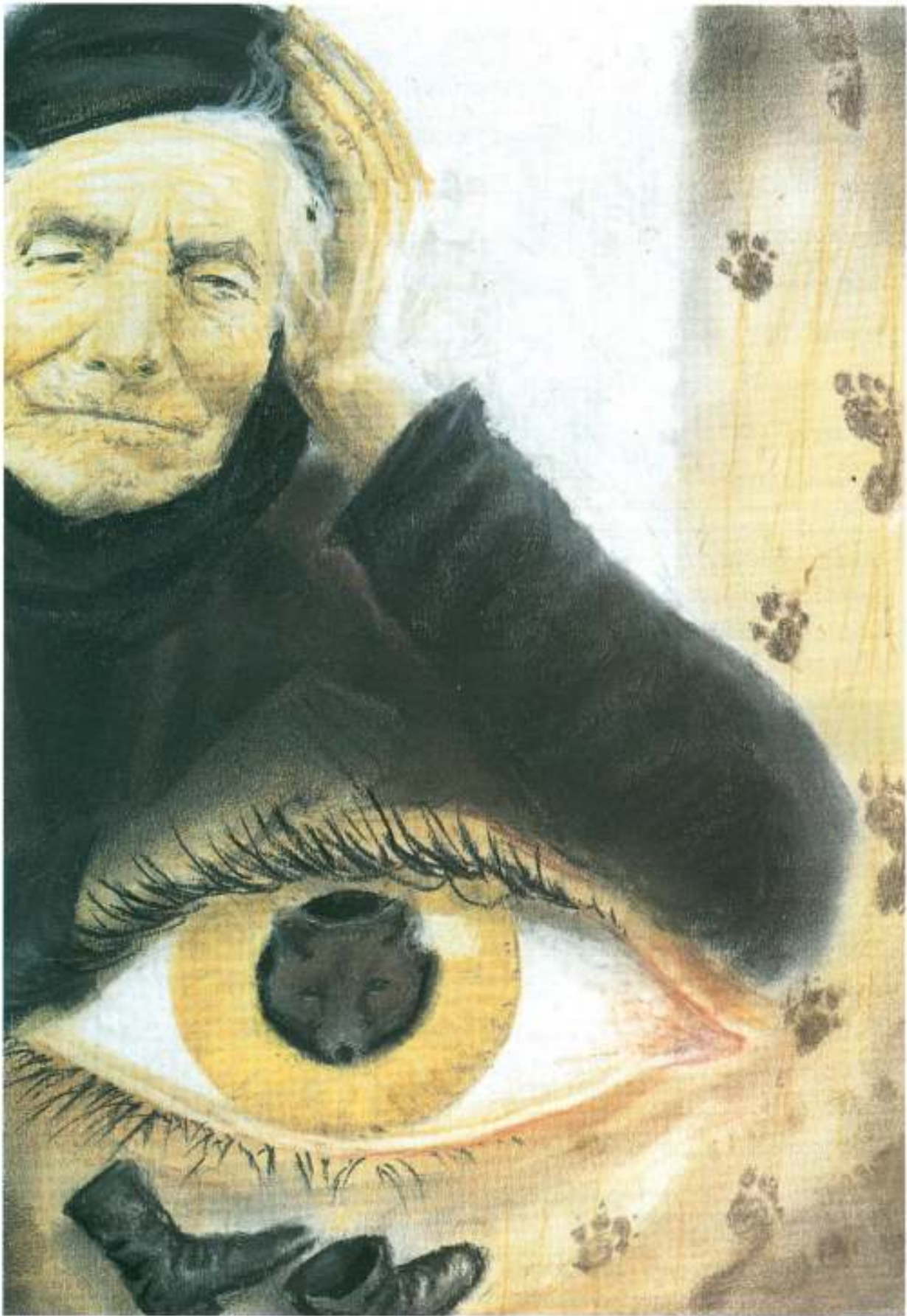
– Ποια ήταν η Μεγάλη Μάνα; ρωτάνε τα παιδιά.

– Εγώ ξέρω, λέει ο Ομέρ. Ο μικρός της γιος είναι ο παππούς μου. Η Μεγάλη Μάνα ήταν πιο μεγάλη από όλες τις γριές και τους γέρους του χωριού. Ήταν εκατόν πενήντα χρονών. Και ήταν πιο σοφή και από τις χελώνες και από τις κουκουβάγιες.

– Άφεριμ! Μπράβο! λέει ο παππούς ο Γιάννης. Η Μεγάλη Μάνα, λοιπόν, κατάλαβε αμέσως ότι η Λενίτσα ήταν νεράιδα.

– Πώς το κατάλαβε, παππού Γιάννη;

– Ακούστε!

δέκα (10)	είκοσι (20)	τριάντα (30)
έντεκα (11)	είκοσι ένα (21)	σαράντα (40)
δώδεκα (12)	είκοσι δύο (22)	πενήντα (50)
δεκατρία (13)	_____ (23)	εξήντα (60)
δεκατέσσερα (14)	_____ (24)	εβδομήντα (70)
δεκαπέντε (15)	_____ (25)	ογδόντα (80)
δεκαέξι (16)	_____ (26)	ενενήντα (90)
δεκαεφτά (17)	_____ (27)	εκατό (100)
δεκαοχτώ (18)	_____ (28)	
δεκαεννιά (19)	_____ (29)	

δεκα τρία παιδιά	δεκα τέσσερα παιδιά
δεκα τρεις παππούδες	δεκα τέσσερις παππούδες
δεκα τρεις νεράιδες	δεκα τέσσερις νεράιδες

1. Η Λενίτσα έχει ένα ωραίο τενεκεδένιο βραχιόλι. Πολλές γυναίκες στο χωριό το θέλουν. Μπορείς να βρεις τι λένε στη Λενίτσα;

- Λενίτσα, σου δίνω _____ (10) κολοκύθια για το βραχιόλι σου.
- Εγώ σου δίνω _____ (15) κολοκύθια.
- Τότε, εγώ δίνω _____ (20) κολοκύθια.
- Κι εγώ δίνω _____ (30) κολοκύθια.
- Εγώ δίνω _____ (41) κολοκύθια.
- Περίμενε, Λενίτσα! Εγώ δίνω _____ (50) κολοκύθια.
- Ε, τότε, εγώ δίνω _____ (60) κολοκύθια.
- Κι εγώ _____ (70) κολοκύθια.
- Εγώ _____ (71).
- Εγώ _____ (80).

Και η Λενίτσα τι λέει;

Θα το πάρει αυτή που θα μου δώσει
_____ (100) κολοκύθια.

Ο Νεζίμ είναι **πιο** ψηλός **από** τον Γιάννη.
 Η Κατερίνα είναι **πιο** ψηλή **από** την Αγγελική.
 Το κυπαρίσσι είναι **πιο** ψηλό **από** την κερασιά.

2. Ποιο παιδί είναι πιο ψηλό από τα άλλα; Ποιο παιδί είναι πιο κοντό από τα άλλα; Βοήθησέ με να το βρω.

Ο Αχμέτ είναι πιο ψηλός από τη Λεϊλά.

1. Η Ζεχρά είναι πιο ψηλή από _____ .
2. Η Λεϊλά είναι πιο κοντή από _____ .
3. Ο Νικόλας είναι πιο κοντός από _____ .
4. Ο Νικόλας είναι _____ από τα άλλα παιδιά.
5. Ο Αχμέτ είναι _____ από τη Ζεχρά.
6. Η Λεϊλά είναι _____ από τον Νικόλα και τη Ζεχρά.
7. Η Λεϊλά είναι _____ από τον Νικόλα.

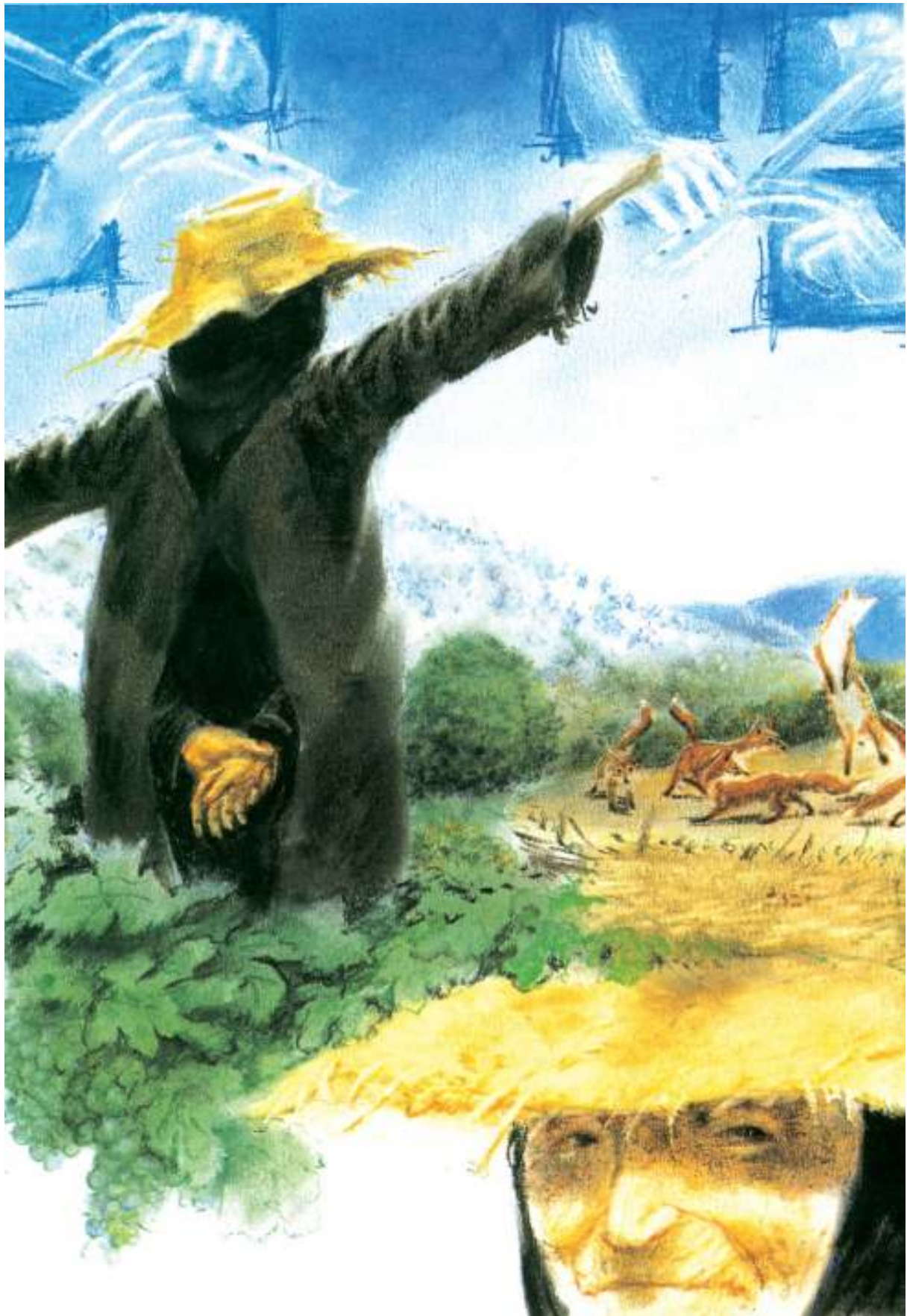
– Ήταν η πρώτη μέρα του γάμου της Λενίτσας, λέει ο παππούς ο Γιάννης. «Πάμε για βατόμουρα, Λενίτσα;» της λέει ο Ξανθός Γεωργός. «Όχι, δεν έρχομαι, δεν μπορώ» λέει αυτή. Ο Ξανθός Γεωργός φεύγει μόνος του για το δάσος. Φεύγει τότε και η Λενίτσα. Φεύγει από το μεγάλο σπίτι και πάει στο στρογγυλό χωράφι.

Απέναντι από το στρογγυλό χωράφι του Ξανθού Γεωργού είναι το τετράγωνο χωράφι της Μεγάλης Μάνας. Η Μεγάλη Μάνα στέκεται στο χωράφι της και κάνει το σκιάχτρο. Όταν βλέπουν σκιάχτρο, τα πουλιά φοβούνται, φεύγουν, κι έτσι δεν τρώνε τους καρπούς.

Η Λενίτσα βλέπει τη Μεγάλη Μάνα, αλλά νομίζει ότι είναι σκιάχτρο. Μπαίνει στο στρογγυλό χωράφι και χτυπάει παλαμάκια. Έρχονται τότε από μακριά οι αλεπούδες. Αόρατες φλογέρες παίζουν μουσική. Η Λενίτσα χορεύει με τις αλεπούδες. Στριφογουρίζει πιο γρήγορα από τη σβούρα και πηδάει πιο ψηλά από την ακρίδα.

«Δε χορεύει σαν άνθρωπος. Χορεύει σαν νεράιδα» σκέφτεται η Μεγάλη Μάνα. Και τότε περνάει από το στρογγυλό χωράφι ένα κοπάδι ποντίκια. Οι αλεπούδες αρπάζουν τα ποντίκια στον αέρα και τα τρώνε. Αρπάζει και η Λενίτσα έναν μεγάλο αρουραίο. Τον πιάνει από την ουρά και τον κάνει μια μπουκιά.

«Χορεύει σαν νεράιδα γιατί είναι νεράιδα» σκέφτεται η Μεγάλη Μάνα. Αλλά δε μιλάει. Δεν κουιέται. Κάνει το σκιάχτρο.

βλέπω βλέπεις βλέπει	μιλάω μιλάς μιλάει	μπορώ μπορείς μπορεί	τρώω τρως τρώει	λέω ακούω πάω
βλέπουμε βλέπετε βλέπουν	μιλάμε μιλάτε μιλάνε	μπορούμε μπορείτε μπορούν	τρώμε τρώτε τρώνε	

έρχομαι έρχεσαι έρχεται	φοβάμαι φοβάσαι φοβάται	κοιμάμαι θυμάμαι
ερχόμαστε έρχεστε έρχονται	φοβόμαστε φοβάστε φοβούνται	

1. Μπορείς να με βοηθήσεις; Συμπλήρωσε τα κενά.

Όταν βρέχει, το δάσος γεμίζει (γεμίζω)μανιτάρια. Όλοι στο χωριό _____ (αγαπάω)πολύ τα μανιτάρια, αλλά μόνο ο παππούς ο Νίκος _____ (μαζεύω)μανιτάρια. Μόνο αυτός _____ (ξέρω)καλά τα μανιτάρια. _____ (Κόβω)μόνο αυτά που είναι για φαγητό και _____ (αφήνω)αυτά που έχουν δηλητήριο και δεν είναι για φαγητό.

Όταν βρέχει, _____ (παίρνω)ένα μεγάλο καλάθι, _____ (φοράω)τις γαλότσες του και _____ (πάω)στο δάσος για μανιτάρια.

Σήμερα είναι μέρα για μανιτάρια. Η εγγονή του παππού του Νίκου, η Ελένη, _____ (βλέπω)τον παππού της να βάζει τις γαλότσες του.

– Παππού, περίμενε! _____ (Έρχομαι)κι εγώ, _____ (λέω)η Ελένη στον παππού.

– Εντάξει, _____ (απαντάω)ο παππούς.

Ο παππούς ο Νίκος και η Ελένη _____ (πάω)μαζί στο δάσος. Μαζί _____ (γυρίζω)στο χωριό το βράδυ, με το καλάθι γεμάτο μανιτάρια.

**2. Μπορείς να βρεις τι κάνω; Χρησιμοποίησε, αν θέλεις, τις παρακάτω λέξεις:
γράφω, κοιμάμαι, διαβάζω, πάω, ξυπνάω, φοράω, πίνω, τρώω, βλέπω, ακούω, χορεύω.**

3. Μπορείς να με βοηθήσεις; Τι κάνουν τα παιδιά...

...όταν δεν πάνε σχολείο;

...όταν έχουν γενέθλια;

...την πρώτη μέρα του χρόνου;

...όταν πάνε εκδρομή;

Ο λαγός είναι γρήγορος.

Ο λαγός τρέχει γρήγορα.

Η Λενίτσα στριφογυρίζει **πιο** γρήγορα **από** τη σβούρα.
Η Λενίτσα πηδάει **πιο** ψηλά **από** την ακρίδα.

4.

Ο αετός

Ο πελαργός

Η κότα

Το μαντίλι της νεράιδας

– Την άλλη μέρα φωνάζει η Μεγάλη Μάνα στο σπίτι της τον Ξανθό Γεωργό και του λέει: «Η γυναίκα σου είναι νεράιδα».

«Το ξέρω» της απαντάει αυτός. «Είναι η νεράιδα μου και με αγαπάει».

«Οι νεράιδες δεν έχουν καρδιά» του λέει η Μεγάλη Μάνα. «Η Λενίτσα μένει μαζί σου γιατί έχεις κάτι δικό της και το θέλει. Τι είναι αυτό;»

«Είναι το μαντίλι της».

«Χα!» κάνει η Μεγάλη Μάνα. «Κάψε το αμέσως στη φουφού. Χωρίς το μαντίλι της δε φεύγει. Κάψε λοιπόν, γιε μου, το μαντίλι της νεράιδας».

«Όχι» απαντάει ο Ξανθός Γεωργός. «Δεν το καίω γιατί είναι καινούριο και ακριβό».

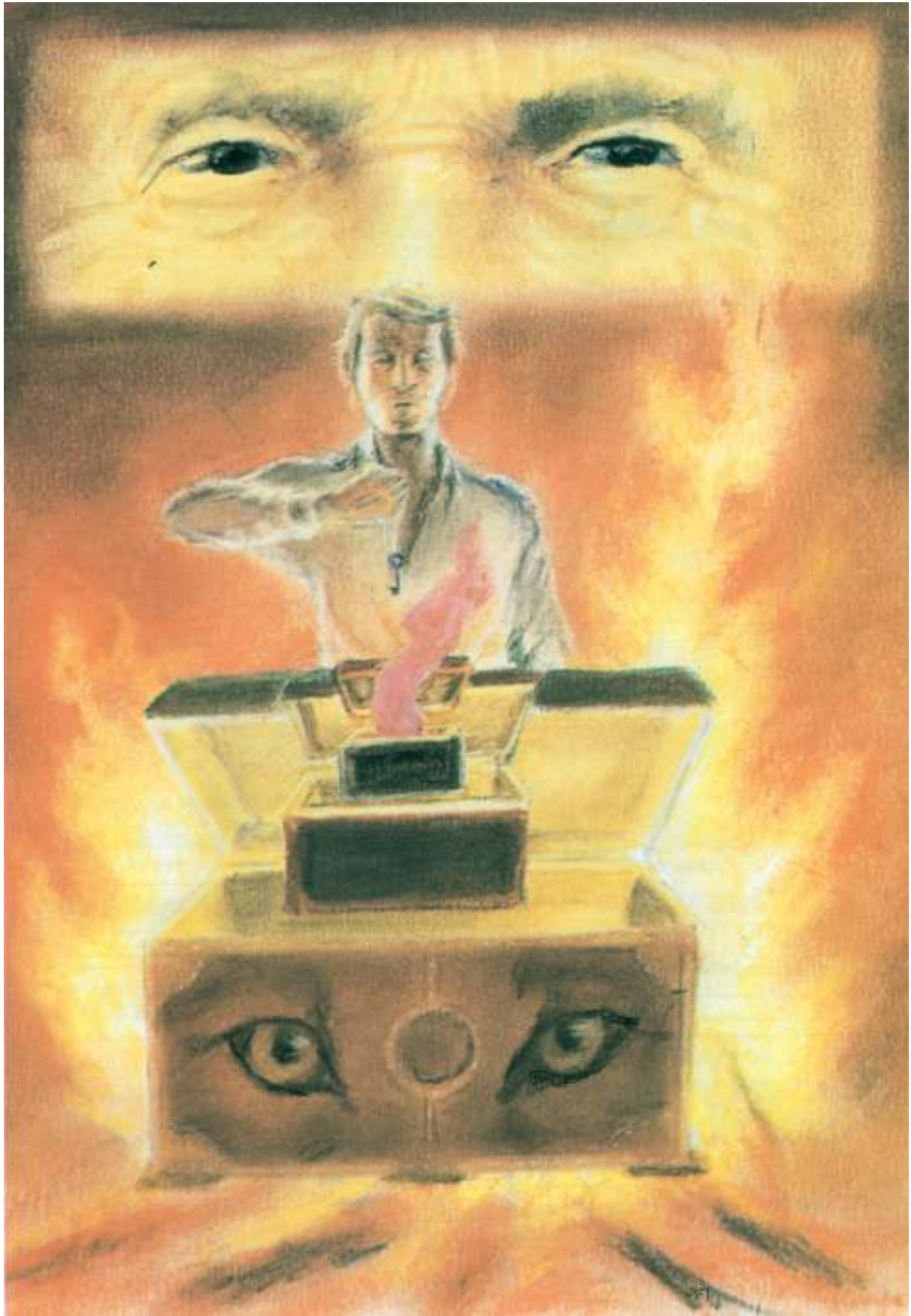
Ο Ξανθός Γεωργός γυρίζει σπίτι του και βάζει το κόκκινο μαντίλι σε ένα μικρό κουτάκι. Βάζει το μικρό κουτάκι σε ένα μεγάλο κουτί. Κρύβει το μεγάλο κουτί στο σεντούκι του, το κλειδώνει και κρεμάει το κλειδί στον λαιμό του με έναν σπάγκο.

– Και μετά, παππού Γιάννη; ρωτάνε τα παιδιά.

– Μετά αγκάλιασε τη γυναίκα του...

– ...και έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

– Τρία χρόνια έζησαν καλά, λέει ο παππούς ο Γιάννης. Έκαναν και δύο παιδιά. Δύο κοριτσάκια. Αλλά σε τρία χρόνια έγινε το κακό.

3. Μπορείς να με βοηθήσεις; Βρες το σωστό.

1. Ο Ξανθός Γεωργός και η Λενίτσα	→	κοιμούνται
Ο Ξανθός Γεωργός	→	κοιμάται
2. Εμείς και οι φίλοι μας		παίζουμε
Οι φίλοι μας		παίζουν
3. Εγώ		ακούμε μουσική
Εγώ και η αδερφή μου		ακούω μουσική
4. Εγώ, εσύ και ο αδερφός σου		διαβάζετε τα μαθήματά σας
Εσύ και ο αδερφός σου		διαβάζουμε τα μαθήματά μας
5. Εσύ και ο Ναζίμ		βλέπετε τηλεόραση
Εσύ		βλέπεις τηλεόραση
6. Η Ζεχρά και εμείς		χορεύουν
Η Ζεχρά και τα αδέρφια της		χορεύουμε
7. Η Φατμέ και ο Χασάν		παίζετε κρυφό
Η Φατμέ και εσύ		παίζουν κρυφό
8. Εσύ και εγώ		ακούμε μουσική
Εσύ και η Ζεχρά		ακούτε μουσική

Η τελευταία νύχτα

– Μια νύχτα με φεγγάρι ρωτάει η Λενίτσα τον άντρα της:

«Πού πας όταν κοιμάσαι;».

«Πουθενά δεν πάω».

«Με ποιον μιλάς στον ύπνο σου;»

«Δε μιλάω με κανέναν».

«Τι βλέπεις στα όνειρά σου;»

«Τίποτα δε βλέπω. Ποτέ δε βλέπω όνειρα» της απαντάει αυτός και πέφτει και κοιμάται. Η Λενίτσα δεν κοιμάται. Κάθεται στο στρώμα. Ο Ξανθός Γεωργός χαμογελάει γιατί βλέπει ένα ωραίο όνειρο. Βλέπει στον ύπνο του την κόρη του πασά.

Όταν έχει φεγγάρι, λέει ο παππούς ο Γιάννης, οι νεραίδες βλέπουν τα όνειρα των ανθρώπων. Βλέπει λοιπόν και η Λενίτσα την κόρη του πασά.

Η κόρη του πασά στέκεται ψηλά σε μια σκάλα με εκατό σκαλοπάτια. Γρήγορα γρήγορα ανεβαίνει τη σκάλα ο Ξανθός Γεωργός. Στον ύπνο του πηγαίνει στην κόρη του πασά.

Η Λενίτσα σηκώνεται από το στρώμα. Παίρνει το ψαλίδι, κόβει τον σπάγκο από τον λαιμό του άντρα της και τραβάει το κλειδί. Αφήνει το δαχτυλίδι της στο μαξιλάρι του. Τρέχει στο σεντούκι, το ξεκλειδώνει, αρπάζει το μαντίλι της και φεύγει μέσα στη νύχτα.

– Φεύγει η Λενίτσα; Και ο Ξανθός Γεωργός τι κάνει, παππού;

– Κοιμάται και ροχαλίζει. Ροχαλίζει και ονειρεύεται ότι ανεβαίνει το τελευταίο σκαλοπάτι.

δεν

κανένας

καμιά / καμία τίποτα

κανένα

ποτέ

καθόλου

πουθενά

- Δεν τρώω τίποτα.
- Δε μου αρέσει κανένα φαγητό.
- Δεν τρώω ποτέ μουςακά, γιατί δε μου αρέσει καθόλου.
- Μόνο βατόμουρα τρώω, αλλά τώρα δεν υπάρχουν πουθενά.

3. Μπορείς να με βοηθήσεις; Ακούω τι λέει το ένα νεραιδάκι, αλλά δεν ακούω τι λέει το άλλο.

1. Κάθε μέρα πάω στη γιαγιά μου.
2. Πάω παντού στα όνειρά μου.
3. Μου αρέσει πολύ η ομελέτα.
4. Πήγα χτες στο διπλανό δάσος και είδα πολλούς σκίουρους.
5. Μαθαίνω πολλές γλώσσες.
6. Διαβάζω πολλά βιβλία.
7. Εγώ ξέρω πολλά για τα λουλούδια. Εσύ τι ξέρεις;

Εγώ δεν πάω ποτέ στη γιαγιά μου.

Εγώ _____

Εμένα _____

Κι εγώ πήγα στο διπλανό δάσος, αλλά

Εγώ _____

Εγώ _____

Εγώ _____

Το ημερολόγιο των κοριτσιών

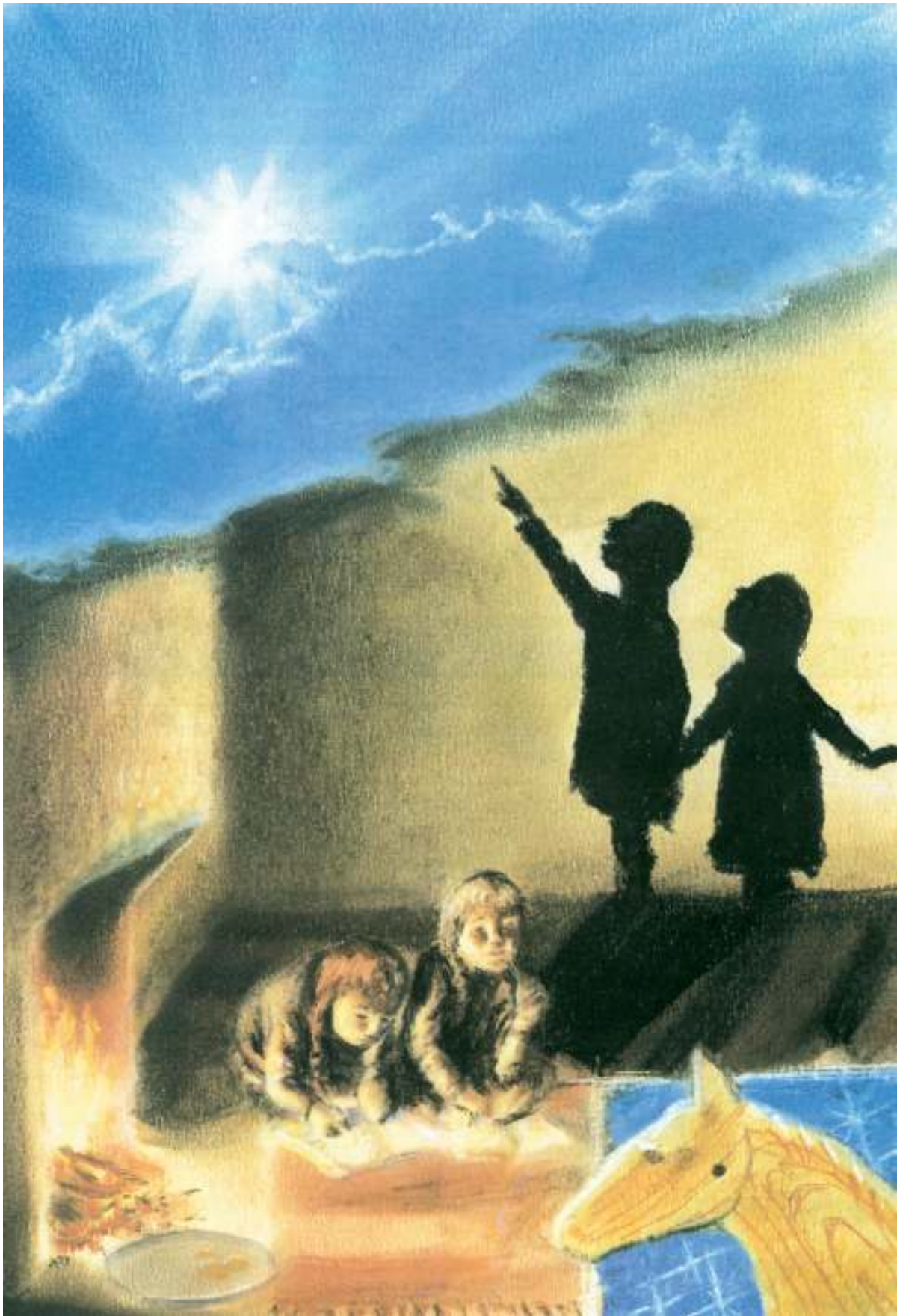
– Κυλάει η ζωή σαν τις ρόδες του κάρου, λέει ο παππούς ο Γιάννης. Τέσσερα χρόνια πέρασαν. Είμαστε λοιπόν πάλι στο σπίτι του Ξανθού Γεωργού τέσσερα χρόνια μετά.

Η μεγάλη του κόρη είναι τώρα έξι χρονών και η μικρή πέντε. Οι δύο αδερφές κάθονται μαζί στο πάτωμα και γράφουν στο ημερολόγιό τους:

Αγαπητό μας ημερολόγιο,

Σήμερα ο καιρός είναι κακός. Χτες ο καιρός ήταν καλός. Όταν ο καιρός είναι καλός, πηγαίνουμε με τον πατέρα μας στο παζάρι. Αλλά χτες εμείς δεν πήγαμε πουθενά. Δε βγήκαμε έξω εμείς, αλλά βγήκαν οι σκιές μας. Χτες το πρωί οι δύο σκιές μας βγήκαν από το σπίτι, αλλά δεν τις είδε κανένας. Πήγαν στο δάσος, στη γιορτή των μικρών ξωτικών. Τα ξωτικά είπαν τραγούδια και ποιήματα. Ήταν πολύ ωραία. Αλλά και τώρα είναι ωραία. Καθόμαστε στο τζάκι, πίνουμε σαλέπι και τρώμε μπισκότα. Ο πατέρας μας είναι στο μαγαζί. Πριν από τέσσερα χρόνια έφυγε η μάνα μας και ήρθαν τα ποντίκια. Έφαγαν όλο το καλαμπόκι. Ήμασταν πολύ φτωχοί πριν από τέσσερα χρόνια. Ένα βράδυ δεν είχαμε ψωμί. Ήπιαμε νερό και κοιμηθήκαμε. Το πρωί ο πατέρας μας βρήκε στο σεντούκι του ένα σφυρί κι ένα πριόνι. Έτσι, έγινε μαραγκός. Τώρα όλοι στο χωριό τον φωνάζουν «ο Ξανθός Μαραγκός».

Το πρώτο πράγμα που έφτιαξε με εκείνα τα εργαλεία ήταν ένα ξύλινο αλογάκι.

Σήμερα πάμε βόλτα στο ποτάμι.

Κάθε μέρα πίνουμε γάλα.

Τώρα είμαστε πλούσιοι.

Χτες πήγαμε βόλτα στο διπλανό χωριό.

Χτες ήπιαμε σαλέπι.

Πριν από τέσσερα χρόνια ήμασταν φτωχοί.

Μ Α Ι Ο Σ ΑΝΟΙΞΗ						
ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
πόλη	καφενείο	διπλανό χωριό	ποτάμι	λίμνη	βόλτα	
15	16	17	18	19	20	21

1. Σήμερα είναι Κυριακή. Τι έκανε ο Ξανθός Μαραγκός την περασμένη Δευτέρα; Βοήθησέ με να απαντήσω.

1. Χτες πήγε βόλτα.
2. Προχτές πήγε _____ .
3. Την περασμένη Πέμπτη / Πριν από τρεις μέρες _____
στο ποτάμι.
4. _____ πήγε στο διπλανό χωριό.
5. _____ πήγε στο καφενείο.
6. _____ στην πόλη.

πήγα
πήγες
πήγε
πήγαμε
πήγατε
πήγαν / πήγανε

πάω ▶ πήγα
έχω ▶ είχα
πίνω ▶ ήπια
τρώω ▶ έφαγα
έρχομαι ▶ ήρθα
βγαίνω ▶ βγήκα
λέω ▶ είπα
βρίσκω ▶ βρήκα
βλέπω ▶ είδα

2. Μπορείς να με βοηθήσεις να μάθω τι λένε τα παιδιά; Συμπλήρωσε τα κενά.

- Εσείς πού πήγατε χτες;
- _____ βόλτα στο ποτάμι. Εσύ πού _____ χτες;
- Εγώ _____ βόλτα στην πόλη με τον αδερφό μου.
- Τα άλλα παιδιά πού _____ ;
- Δεν ξέρω πού _____ τα άλλα παιδιά. Μήπως ξέρετε πού _____ ο Νικόλας;
- Όχι, δεν ξέρουμε πού _____ ο Νικόλας. Ρώτησέ τον.

3. Τι έκαναν τα ποντίκια; Συμπλήρωσε τα κενά.

Μπορεί να σε βοηθήσει ο παραπάνω πίνακας.

Πριν από τέσσερα χρόνια, όλα τα ποντίκια βγήκαν (βγαίνω) από τις φωλιές τους στο δάσος.

«Τώρα δεν υπάρχουν αλεπούδες. Η Λενίτσα έφυγε» _____ (λέω) ένας γέρος ποντικός στα άλλα ποντίκια. «Πάμε να φάμε το καλαμπόκι του χωριού!» «Εντάξει!» _____ (λέω) τα άλλα ποντίκια.

Έτσι, _____ (έρχομαι) τα ποντίκια στο χωριό. Πρώτα, τα ποντίκια _____ (πάω) στο χωράφι της Μεγάλης Μάνας, αλλά δε _____ (βρίσκω) τίποτα να φάνε. Ύστερα _____ (πάω) στο στρογγυλό χωράφι και _____ (τρώω) όλο το καλαμπόκι του χωριού. Μετά _____ (πάω) στο ποτάμι, _____ (πίνω) νερό και κοιμήθηκαν.

Έτσι, εκείνη τη χρονιά κανένας στο χωριό δεν _____ (έχω) καλαμπόκι. Όλοι στο χωριό έγιναν πολύ φτωχοί όταν έφυγε η Λενίτσα και _____ (έρχομαι) τα ποντίκια.

Το ξύλινο αλογάκι

A.

Τι όμορφο που ήταν εκείνο το ξύλινο αλογάκι! Το πήρε ο πατέρας μας και το έβαλε στην πλατεία για να το δουν όλοι. Το βράδυ πέρασε από την πλατεία ο πρίγκιπας της Ανατολής. Είδε το ξύλινο αλογάκι, του άρεσε και το αγόρασε. Οπ! Το καβάλησε και τότε, φρρρρ, το ξύλινο αλογάκι πέταξε ψηλά, στον ουρανό με τα άστρα. Έκανε έναν κύκλο πάνω από το χωριό και μετά, φρρρρ, πήγε ντογρού στο σεράι και μπήκε από το παράθυρο στο δωμάτιο της κόρης του πασά. Ξύπνησε η κόρη του πασά, είδε τον ωραίο μελαχρινό πρίγκιπα κι αμέσως τον αγάπησε.

μπαίνω ▶ μπήκα
παίρνω ▶ πήρα

είμαι ▶ ήμουν

ήμουν ήσουν ήταν ήμασταν ήσασταν ήταν

**1. Τι έκανε ο πρίγκιπας της Ανατολής όταν είδε το ξύλινο αλογάκι;
Συμπλήρωσε τα κενά.**

Όταν ο πρίγκιπας της Ανατολής είδε (βλέπω) το ξύλινο αλογάκι, _____
(πάω) στο σπίτι του Ξανθού Μαραγκού. _____ (Μπαίνω) μέσα και _____
(βρίσκω) τον Ξανθό Μαραγκό.

– _____ (Βλέπω) το αλογάκι σου στην πλατεία, _____ (λέω)
στον Ξανθό Μαραγκό. Το θέλω. Πόσο κάνει;

– Χίλια γρόσια, _____ (λέω) ο Ξανθός Μαραγκός.

– Είναι πολύ ακριβό, _____ (λέω) ο πρίγκιπας της Ανατολής.

– Δεν είναι ακριβό. Κοίτα!

Ο Ξανθός Μαραγκός σφύριξε. Τότε _____ (έρχομαι) το αλογάκι από την
πλατεία και _____ (μπαίνω) στο σπίτι. Έτσι, ο πρίγκιπας αγόρασε το αλογάκι.

Ο Ξανθός Μαραγκός και οι κόρες του δεν _____ (είμαι) πια φτωχοί.

_____ (Έχω) χίλια γρόσια. _____ (Είμαι) πια πλούσιοι. Όλοι τότε
_____ (πάω) στην πόλη και _____ (παίρνω) καινούρια ρούχα και παπούτσια.

αγοράζω ▶ α γ **ό** ρ **α** σ **α**
 κάνω ▶ **έ** κ **α** ν **α**

αγ ό ρασα	έ κανα
αγ ό ρασες	έ κανες
αγ ό ρασε	έ κανε
αγορ ά σαμε	κ ά ναμε
αγορ ά σατε	κ ά νατε
αγ ό ρασαν	έ καναν

2. Ο Ξανθός Μαραγκός και οι κόρες του έγιναν πλούσιοι και την επομένη μέρα πήγαν στην πόλη. Τι έκαναν εκεί; Συμπλήρωσε τα κενά.

1. Εγώ <u>έβαλα</u> το καλό μου σακάκι.	Εμείς <u>βάλαμε</u> τα καλά μας φορέματα. (βάζω)
2. Εγώ <u>αγόρασα</u> έναν σκούφο.	Εμείς <u>αγοράσαμε</u> παπούτσια. (αγοράζω)
3. Εγώ _____ τάβλι.	Εμείς _____ κρυφτό με τα ξαδέρφια μας. (παίζω)
4. Εγώ _____ βόλτα στον πάνω μαχαλά.	Εμείς _____ βόλτα στον κάτω μαχαλά. (κάνω)
5. Εγώ _____ μπακλαβά.	Εμείς _____ ασουρέ και σάμαλι. (τρώω)
6. Εγώ δε _____ .	Εμείς _____ . (χορεύω)
7. Εγώ _____ μουσική.	Εμείς _____ παραμύθια. (ακούω)
8. Εγώ _____ μισό γρόσι στον μουσικό.	Εμείς _____ ένα γρόσι στον παραμυθά. (δίνω)

τρώω	▶	έφαγα
βάζω	▶	έβαλα
δίνω	▶	έδωσα
χορεύω	▶	χόρεψα
ακούω	▶	άκουσα
παίζω	▶	έπαιξα

**3. Το βράδυ ο Ξανθός Μαραγκός γυρνάει από το μαγαζί.
Τι ρωτάει τις κόρες του;**

– <u>Ήπιατε</u> το γάλα σας;	– Ναι, το _____ . (πίνω)
– Τι _____ στο βόδι να φάει;	– Του _____ σανό. (δίνω)
– _____ τα μπισκότα;	– Ναι, τα _____ . (τρώω)
– Πού _____ βόλτα;	– _____ βόλτα στο ποτάμι. (πάω)
– _____ μπάνιο;	– Όχι, δεν _____ μπάνιο. (κάνω)
– _____ τη Μεγάλη Μάνα;	– Ναι, την _____ στο χωράφι της.
(βλέπω)
– Τι παιχνίδια _____ ;	– _____ κρυφτό. (παίζω)

Το Ξύλινο αλογάκι B.

Ήταν Τρίτη. Την Τετάρτη είπαν στον πασά τα τζίνια του:
«Αφέντη, κάποιος μπήκε στο δωμάτιο της κόρης σου
από το παράθυρο».

Ο πασάς δεν πίστεψε τα τζίνια του.

«Χαϊβάνια!» φώναξε.

«Δεν ήταν άνθρωπος, σκιά ήταν».

«Άνθρωπος ήταν, πασά μας».

«Βάψτε το παράθυρό της με μπλε λαδομπογιά».

Τα τζίνια το έβαψαν.

Άλλη μια νύχτα πέρασε.

Την Πέμπτη ρώτησε τα τζίνια του ο πασάς:

«Έχει κανένας στο χωριό μπλε λεκέδες στα ρούχα του;».

«Έχει» του απάντησαν τα τζίνια. «Ψάξαμε και τον βρήκαμε. Ήταν κάτω από το κυπαρίσσι. Θύμωσε. Γύρισε και μας χτύπησε. Μας κλότσησε, μας δάγκωσε, μας μαχαίρωσε. Αλλά στο τέλος τον αρπάξαμε. Τον πιάσαμε όλοι μαζί και τον δέσαμε στο κυπαρίσσι».

«Κόψτε του το κεφάλι!» φώναξε ο πασάς.

θυμώνω ▶	θύμωσα	δαγκώνω ▶	_____
ρωτάω ▶	ρώτησα	απαντάω ▶	_____
γυρίζω ▶	γύρισα	αρχίζω ▶	_____
πιάνω ▶	έπιασα		
δένω ▶	έδεσα		

1. Ένα πρωί, στον στάβλο της Μεγάλης Μάνας...

...μια άγρια σφήκα μπήκε στο αυτί του βοδιού και το τσίμπησε (τσιμπάω). Το βόδι _____ (θυμώνω) πολύ. _____ (Χτυπάω) με τα κέρατά του τον γαίδαρο. Τότε, ο γαίδαρος _____ (κλοτσάω) την κασίκα. Η κασίκα _____ (αρχίζω) να χοροπηδάει μέσα στον στάβλο. Τότε _____ (χτυπάω) με τα κέρατά της το άλογο, που ήταν δίπλα στο βόδι. Το άλογο _____ (θυμώνω) πολύ και _____ (δαγκώνω) το βόδι. Το βόδι πόνεσε πολύ. _____ (Κουνάω) δυνατά την ουρά του και _____ (χτυπάω) την άγρια σφήκα.

πιστεύω ▶	πίστεψα	χορεύω ▶	_____
κόβω ▶	έκοψα	κρύβω ▶	_____
γράφω ▶	έγραψα	βάφω ▶	_____
αρπάζω ▶	άρπαξα	αλλάζω ▶	_____
τρέχω ▶	έτρεξα	βρέχω ▶	_____
φτιάχνω ▶	έφτιαξα	ψάχνω ▶	_____

2. Τι έκαναν χτες οι άνθρωποι στο χωριό του Ξανθού Μαραγκού; Βοήθησέ με να το βρω.

1. Η Μεγάλη Μάνα _____ (μαγειρεύω) μουσακά.
2. Η μικρή κόρη του Ξανθού Μαραγκού _____
(χορεύω) στο δάσος και _____ (μαζεύω)
μαργαρίτες.
3. Η μεγάλη κόρη του Ξανθού Μαραγκού _____
(γράφω) ένα γράμμα.
4. Ο Ξανθός Μαραγκός _____ (κόβω) ξύλα και
_____ (φτιάχνω) δύο ξύλινα παράθυρα.

3. Βρες τώρα τι έκανα εγώ χτες.

Πρώτα διάβασα (διαβάζω) τα μαθήματά μου και _____ (γράφω) τις ασκήσεις μου. Μετά _____ (πάω) στο δάσος και _____ (χορεύω) με τη σκιά μου. _____ (Κόβω) μαργαρίτες και _____ (φτιάχνω) ένα ωραίο στεφάνι. _____ (Ψάχνω) να βρω τους φίλους μου, αλλά δεν τους _____ (βρίσκω). Μετά _____ (γυρίζω) στο δέντρο. Η αδερφή μου _____ (είμαι) εκεί. Φάγαμε ψωμί και μέλι και _____ (πίνω) πορτοκαλάδα.

Μετά _____ (φτιάχνω) χαρτοπόλεμο. _____ (Παίρνω) φύλλα από κίτρινο, πράσινο και κόκκινο χαρτί και τα _____ (κόβω) σε μικρά κομματάκια. Ύστερα _____ (πάω) για ύπνο. _____ (Είμαι) πολύ ωραία η χτεσινή μέρα!

Το ξύλινο αλογάκι Γ.

Πήραν τα χαντζάρια τους τα τζίνια, πήγαν στο κυπαρίσσι.

«Ήρθε το τέλος σου» είπαν στον πρίγκιπα.

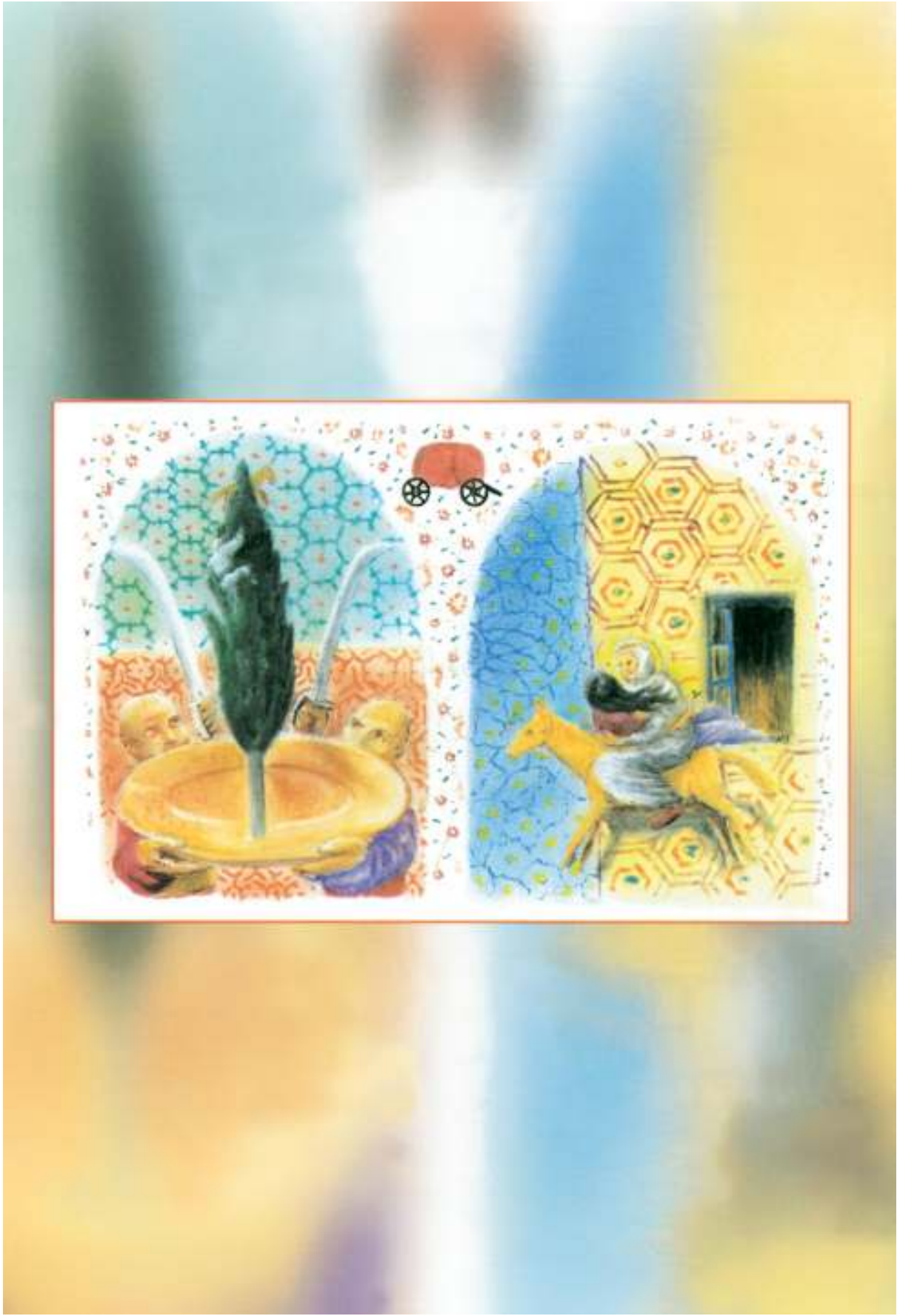
«Εντάξει» απάντησε αυτός «αλλά εμείς στην Ανατολή έχουμε ένα χούι. Όταν έρχεται το τέλος μας, ανεβαίνουμε σε ένα ψηλό δέντρο και λέμε το τελευταίο μας τραγούδι».

«Αιντε, τότε, ανέβα στο κυπαρίσσι και τραγούδα, αλλά κατέβα γρήγορα. Περιμένει το κεφάλι σου στον δίσκο ο πασάς» είπαν τα τζίνια και τον έλυσαν.

Γρήγορα γρήγορα ανέβηκε ο πρίγκιπας στο κυπαρίσσι, έφτασε στην κορυφή. Εκεί ήταν κρυμμένο το ξύλινο αλογάκι. Εκεί ήταν ο στάβλος του. Οπ! Το καβάλησε ο πρίγκιπας και πέταξε ψηλά. Η κόρη του πασά ήταν στο παράθυρό της. Σαν σαΐτα πέρασε αυτός. Την άρπαξε σαν τριαντάφυλλο από τη γλάστρα. Την πήρε στο αλογάκι του και πέταξαν μαζί μακριά, στην Ανατολή. Ο πασάς ήταν στο χαγιάτι. Είδε ψηλά την κόρη του στην αγκαλιά του πρίγκιπα και φώναξε:

«Μπλε χαιβάνια! Πρίγκιπας ήταν και τον διώξαμε! Ετοιμάστε την καρότσα. Πάμε όλοι στον γάμο».

φτάνω	▶	έφτασα
λύνω	▶	έλυσα
περνάω	▶	πέρασα
ανεβαίνω	▶	ανέβηκα
κατεβαίνω	▶	κατέβηκα

**1. Βρες τι έκανε ο πασάς.
Γράψε μια ιστορία στο τετράδιό σου.**

Πρώτα...

1. (ανεβαίνω) στην καρότσα *ανέβηκε...*
2. (πάω) στην πόλη
3. (αγοράζω) ένα δώρο για τον γαμπρό και τη νύφη
4. (ανεβαίνω) πάλι στην καρότσα
5. (ξεκινάω) για την Ανατολή

Στον δρόμο...

1. (περνάω) από πόλεις και χωριά, από κάμπους και βουνά
2. (βλέπω) ποτάμια και λίμνες
3. (τρώω) παράξενα φαγητά
4. (παίρνω) κι άλλα δώρα για τον γάμο

Μετά από δύο μέρες...

1. (φτάνω) στην Ανατολή
2. (πηγαίνω) στον γάμο
3. (φιλάω) τον γαμπρό και τη νύφη
4. (γυρίζω) πίσω

Η μάνα μας η νεράιδα

Ο πρίγκιπας της Ανατολής παντρεύτηκε την κόρη του πασά κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα. Αλλά ο πατέρας μας, ο Ξανθός Μαραγκός, δεν παντρεύτηκε ξανά. Αυτοί που παντρεύονται νεράιδες δεν ξαναπαντρεύονται ποτέ. Δεν τους αφήνει η νεράιδα.

«Και δε σκέφτεται τα παιδιά της;» λέει η Μεγάλη Μάνα. «Ποιος τα ντύνει; Ποιος τα ταΐζει; Ποιος μεγαλώνει τώρα τα παιδιά της Λενίτσας; Ο πατέρας τους ο μαραγκός;»

‘Όχι. Δε μας μεγαλώνει ο πατέρας μας ο μαραγκός. Μας μεγαλώνει η μάνα μας η νεράιδα.

‘Όταν φεύγει ο πατέρας μας, τότε έρχεται εκείνη. Κανένας δεν τη βλέπει. Μόνο εμείς τη βλέπουμε. Μας αγκαλιάζει και μας φιλάει. Μας δίνει το γάλα μας. Αυτή μας ντύνει. Αυτή μας χτενίζει. Αυτή μας μαθαίνει και γράμματα. Μας μαθαίνει και δύο ξένες γλώσσες: αγγλικά και κορακίστικα. Αλλά δε μας μαθαίνει τη γλώσσα των λουλουδιών. «Η γλώσσα των λουλουδιών δεν είναι για τα παιδιά, είναι για τους μεγάλους». Έτσι λέει.

Οι κόρες του Ξανθού Μαραγκού φροντίζουν **το άλογό τους**.

Το ταΐζουν και **του** δίνουν νερό.

Ο πατέρας τους, ο Ξανθός Μαραγκός, τις ρωτάει:

- Κορίτσια, ταΐσατε **το άλογο**;
- Δώσατε **στο άλογο** νερό;
- Ναι, **το** ταΐσαμε.
- Ναι, **του** δώσαμε και νερό.

1. Έχω πολλά ζώα και όλα τα αγαπάω πολύ. Μπορείς να βρεις τι κάνω κάθε μέρα για αυτά; Συμπλήρωσε τα κενά.

1. Έχω έναν σκύλο και τον αγαπάω πολύ. Κάθε πρωί _____ δίνω γάλα και κάθε μεσημέρι _____ δίνω φαγητό. _____ προσέχω πολύ.
2. Έχω μια γάτα. _____ αγαπάω πολύ. _____ διαβάζω ιστορίες και _____ λέω παραμύθια. Μερικές φορές _____ βλέπω να κυνηγάει τα ποντίκια.
3. Έχω δύο καναρίνια. Και αυτά _____ προσέχω πολύ. _____ ακούω να τραγουδάνε. _____ βάζω νερό και τροφή.
4. Έχω και τρεις παπαγάλους. Μερικές φορές _____ βγάζω από το κλουβί τους και _____ αφήνω ελεύθερους στο δέντρο. _____ δίνω ηλιόσπορους και καφέ. _____ αγαπάω και _____ φροντίζω συνέχεια.

ποιος / ποιον – με ποιον τι πότε πού πώς γιατί πόσος

**2. Το νεραϊδάκι μιλάει με τις κόρες του Ξανθού Μαραγκού.
Μπορείς να με βοηθήσεις να γράψω τις ερωτήσεις;**

1. Ποιες είστε;
Είμαστε οι κόρες του Ξανθού Μαραγκού.
2. _____
Τον λένε Ξανθό Μαραγκό.
3. _____
Εγώ είμαι έξι χρονών και η αδερφή μου πέντε.
4. _____
Μένουμε με τον πατέρα μας.
5. _____
Ερχόμαστε στο δάσος το μεσημέρι.
6. _____
Ερχόμαστε στο δάσος με τα πόδια.
7. _____
Παίζουμε με τους φίλους μας.
8. _____
Παίζουμε κρυφτό και κυνηγητό.
9. _____
Μαθαίνουμε αγγλικά και κορακίστικα.
10. _____
Δε μιλάμε τη γλώσσα των λουλουδιών, γιατί είναι για τους μεγάλους.

